

ชัยชนะครั้งที่ ๑ (ตอนที่ ๑ ชนะพญามาร)

พระจอมมุนีได้ชัยชนะพญามาร ผู้เนรมิตแสนตั้งพัน
มีอาวุธครบมือ ชีคชสารศรีเมขล์พร้อมด้วยเสนามาร มาให้ร้อง
กึกก้อง ด้วยธรรมวิธีมีทานบารมีเป็นต้น ด้วยเดชแห่งพุทธชัย
มงคลนั้น ขอสรรพมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน

ชัยชนะครั้งที่ ๑ (ตอนที่ ๑ ชนะพญามาร)

๖๕

การอุปบัติขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่ละพระองค์เปรียบเสมือนดวงสุริยาที่ทอแสงให้ความสว่างในชีวิตแก่สรรพสัตว์ทั้งปวงโดยไม่เลือกที่รักมักที่ชัง พระพุทธองค์เสด็จมาเพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษยชาติและสรรพสัตว์ทั้งหลายดังพุทธพจน์ที่กล่าวไว้ว่า “ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บุคคลเอกเมื่ออุปบัติขึ้นในโลก ย่อมอุปบัติเพื่อเกื้อกูลแก่ชนเป็นอันมาก เพื่อความสุขของมหาชน เพื่ออนุเคราะห์โลก เพื่อความสุขแก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย” บุคคลเอก คือ พระตถาคตอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า การที่เราหมั่นตรikirระลึกนึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธองค์ จึงถือเป็นการเจริญพุทธธานุสติ มีพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ การทำเช่นนี้มีอานิสงส์ใหญ่ จะส่งผลให้เราได้เข้าถึงพระรัตนตรัยภายในได้โดยง่ายโดยเร็วพลัน

ในบทสรรเสริญพุทธคุณในพุทธชัยมงคลคาถา บทที่ ๑ ว่า

“พาหุ สหสฺสมภินิมิตฺตสาธุชนํ

ครีเมขลํ อุทิตโมรสเสนมารํ

ทานาทิธมฺมวชิรํ ชิตวา มุนินฺโท

ตนฺเตชสา ภวตุ เต ชยมํจฺคลานิ

พระจอมมุนีได้ชัยชนะพญามาร ผู้เนรมิตแสนดั่งพัน มีอาวุธครบมือ ชีคชสารครีเมขลพร้อมด้วยเสนามาร มาให้

ชัยชนะครั้งที่ ๑ (ตอนที่ ๑ ชนะพญามาร)

๓๐

ร้องกึกก้อง ด้วยธรรมวิธีมีทานบารมีเป็นต้น ด้วยเดชแห่ง พุทธชัยมงคลนั้น ขอสรรพมงคลทั้งหลาย จงมีแก่ท่าน”

การอุบัติขึ้นของพระลัมมาลัมพุทธเจ้า ทำให้หมู่สัตว์
หลุดพ้นจากบ่วงแห่งมาร พ้นจากความมืด คือ อวิชชา พบ
แสงสว่างแห่งพระสัทธรรม ทรงได้รับชัยชนะเหนือพญามาร
ด้วยบุญบารมีของพระพุทธองค์ ได้แก่ทานบารมี เป็นต้น จึงได้
รับการเฉลิมพระนามว่า พระชินเจ้า พระชินสีห์ หรือพระอนันตชิน
ซึ่งหมายถึงผู้มีชัยชนะตลอดกาล ชัยชนะที่สำคัญซึ่งพระ-
ธรรมอาจารย์ได้พรรณนาไว้นั้น มีอยู่ ๘ ครั้ง ท่านได้รวบรวมเป็น
บทเจริญพระพุทธชัยมงคลคาถา หรือที่เราเรียกว่า บทสวดพาหุงฯ
ทั้ง ๘ บทนี้ หลวงพ่อจะทยอยนำมาเล่าให้ฟัง เป็นเรื่องราว
เกี่ยวกับชัยชนะอันยิ่งใหญ่ของพระลัมมาลัมพุทธเจ้าของเรา ดังนี้

๑. ชัยชนะที่มีต่อพญามาร ๒. ชัยชนะที่มีต่ออาฬวกยักษ์
๓. ชัยชนะที่มีต่อช้างนาฬาคีรี ๔. ชัยชนะที่มีต่อองคุลิมาล
๕. ชัยชนะที่มีต่อนางฉิลูจมาณวิกา ๖. ชัยชนะที่มีต่อลัจฉกนิครนถ์
๗. ชัยชนะที่มีต่อนันโทปนันทนาคราช และประการสุดท้าย คือ
ชัยชนะที่มีต่อพกพรหม เพื่อเป็นการระลึกนึกถึงชัยชนะของ
พระพุทธองค์ มีพระพุทธเจ้าเป็นอารมณ์ เราจะได้รับอานิสงส์
ใหญ่ติดตัวไปข้ามภพข้ามชาติ เป็นอุปนิสัยบารมี ทำให้เกิดกำลังใจ

ชัยชนะครั้งที่ ๑ (ตอนที่ ๑ ชนะพญามาร)

๓๑

ไม่สิ้นสุดในการสร้างบารมี เพื่อเดินตามรอยบาทพระบรม-
ศาสดาต่อไป

คำว่า มารหรือพญามาร แปลว่า ผู้ขวางความดี ขวาง
หนทางการสร้างบารมีของผู้ที่คิดจะสร้างบารมี นอกจาก
ขัดขวางแล้ว ยังชักนำให้ทำในสิ่งที่เป็นบาปอกุศลอีกด้วย ให้
สร้างกรรมพอกพูนอาสวกิเลสให้หนาแน่นจนเป็นผังสำเร็จ และ
ต้องไปชดใช้กรรมอย่างทุกข์ทรมาน มีวิบากที่เป็นทุกข์ วนเวียน
อยู่ในวัฏจักรของกิเลส กรรม วิบาก ยากที่จะหลุดพ้นจากภพ
ทั้งสามได้ พญามารนี้แหละที่เป็นผู้ทำให้สรรพสัตว์หลงวนอยู่ใน
วัฏสงสาร

*เรื่องมีอยู่ว่า พญามารได้ตามรังควานพระสัมมาสัม-
พุทธเจ้าของเรามาตลอดตั้งแต่ครั้งทรงออกผนวช ก็เอาสมบัติ
จักรพรรดิมาล่อ แต่ไม่สำเร็จ จึงปิดบัง เห็น จำ คิด รู้ ของพระองค์
ไม่ให้รู้หนทางสายกลาง ทำให้ต้องเสียเวลาในการบำเพ็ญเพียร
ทุกริกิริยานานถึง ๖ ปี แต่ในที่สุดเมื่อบารมีแกร่งรอบ พระองค์ก็
ทรงสามารถเอาชนะพญามารได้

ชัยชนะครั้งที่ ๑ (ตอนที่ ๑ ชนะพญามาร)

๓๒

ในวันที่พระมหาบุรุษจะตรัสรู้ นั่น พระองค์ประทับนั่งอยู่ ที่โคนต้นอัสสัตถพฤกษ์หรือต้นโพธิ์ตรัสรู้ ทรงเห็นพระพักตร์ไปทางทิศตะวันออก มีพระทัยตั้งมั่น ประทับนั่งคู้บัลลังก์ โดยตั้งลัตถยาธิษฐานว่า “แม้เนื้อและเลือดในสรีระเราจะแห้งเหือดไปหมดสิ้น จะเหลือแต่หนัง เอ็น กระดูกก็ตามที หากเรายังไม่บรรลुพระสัมมาสัมโพธิญาณ ก็จักไม่ทำลายบัลลังก์นี้” คือ จะไม่ลุกจากที่

พญามารล่วงรู้ถึงความคิดนั้นก็ทนไม่ได้ จึงคิดทำลายความตั้งใจของพระมหาบุรุษให้ได้ มิฉะนั้นแล้วพระองค์จักพ้นไปจากอำนาจของมาร พญามารจึงบอกความนั้นแก่กองกำลังของมาร แล้วรวบรวมเสนามาร และไพร่พลมารทั้งหมด ยกทัพมาปราบพระโพธิสัตว์ โดยมีพลพรรคของเสนามารพวกที่อยู่ทัพหน้าเป็นทางยาวถึง ๑๒ โยชน์ กองทัพด้านขวาซ้าย ด้านละ ๑๒ โยชน์ ส่วนทัพหลังตั้งอยู่จรดขอบจักรวาล สูงขึ้นเบื้องบน ๙ โยชน์ เมื่อพวกมารโห่ร้อง เสียงโห่ร้องนั้นเสมือนเสียงแผ่นดินคำราม ตั้งแต่เก่าพันโยชน์ไป เทวบุตรมารชี้ข้างศิริเมฆสูง ๑๕๐ โยชน์ เนรมิตแขนตั้งพัน ถืออาวุธนานาชนิด พวกหมู่มารที่เหลील้วนมีรูปร่างน่าสะพรึงกลัวแตกต่างกันไปมีฤทธิ์มีเดชแตกต่างกันอีกด้วย ต่างมุ่งมาจู่โจมพระโพธิสัตว์จากทิศทั้งสี่

ชัยชนะครั้งที่ ๑ (ตอนที่ ๑ ชนะพญามาร)

๓๓

ขณะเดียวกันนั่นเอง เทวดาในหมื่นจักรวาล กำลังพากันกล่าวสดุดีพระโพธิสัตว์ โดยมีท้าวสักกเทวราชยืนเป่าสังข์วิษยุตร ซึ่งมีขนาดประมาณ ๑๒๐ ศอก พญากาฬนาคราชยืนพรณนาพระคุณของพระโพธิสัตว์ ท้าวมหาพรหมยืนกั้นเศวตฉัตร เมื่อเหล่ามารจุใจเข้ามาใกล้ต้นพระศรีมหาโพธิ์ ทวยเทพทั้งหมดก็เกิดอาการขนพองสยองเกล้า ตกอกตกใจกันไปหมด รีบแผ่นหนีไปสุดขอบจักรวาล พญากาฬนาคราชดำดิ่งไปมัญเฐริกนาคพิภพ ซึ่งมีขนาด ๕๐๐ โยชน์ นอนเอามือทั้งสองปิดหน้า ท้าวสักกเทวราชลากสังข์วิษยุตรพร้อมด้วยเหล่าทวยเทพหนีไปอยู่ขอบจักรวาล ท้าวมหาพรหมจับยอดเศวตฉัตรเสด็จหนีไปยังพรหมโลกทันที นี่พญามารมีฤทธิ์มีอำนาจมากถึงเพียงนี้ ซึ่งอันที่จริงเทวดา พรหม หรืออรูปพรหมต่างมีอำนาจ แต่ก็สู้พญามารไม่ได้ ทั้งก็ยังตกเป็นบ่าวเป็นทาสของเขายู่

พระโพธิสัตว์ถูกทอดทิ้งอยู่เพียงลำพังพระองค์เดียว ไม่มีใครเป็นที่พึ่งได้ จึงทรงรำพึงว่า “มารเหล่านี้ทำความพากเพียรใหญ่โต เพราะมุ่งหมายทำลายเราผู้เดียว ในที่นี้เราไม่มีพวกพ้องบริวาร มีแต่ทศบารมีเท่านั้น ที่เป็นเสมือนบริวารชนที่เราชุบเลี้ยงมาตลอดกาลนาน เพราะฉะนั้นเราควรทำบารมี ๓๐ ทศ ให้เป็นยอดขุนพล เอาศาสตรา คือ บารมีนั้นแหละประหารกำจัดหมู่พละมารนี้ให้ได้” ทรงนึกถึงบารมีทั้ง ๑๐ ทศ รวมไปถึง

ชัยชนะครั้งที่ ๑ (ตอนที่ ๑ ชนะพญามาร)

๗๔

อุปบารมีและปรมัตถบารมีเป็น ๓๐ ทศ

เมื่อทรงรำลึกถึงพระบารมีทั้ง ๓๐ ทศแล้ว พระองค์มิได้หวาดกลัวอานุภาพของพญามารและเสนามาร แม้พวกเสนามารจะเปล่งเสียงดั่งสนั่นหวั่นไหว สะเทือนไปทั่วทั้งภพสาม หวังจะทำให้มหาบุรุษหวั่นไหว ก็ไม่อาจเข้ามาใกล้พระมหาบุรุษได้ด้วยอำนาจบารมีธรรมที่พระองค์สั่งสมมานับภพนับชาติไม่ถ้วน ถึงมารจะแสดงอาการข่มขู่เช่นไร พระมหาบุรุษยังคงประทับนั่งอยู่ที่รัตนบัลลังก์ โดยมีได้หวั่นไหวแม้แต่บ่อย พญามารเห็นว่าบรรดาเสนามารมีอาจทำอันตรายพระมหาบุรุษได้ก็โกรธ คิดว่าเราจะต้องใช้อาวุธ ๙ ประการ ทำให้พระมหาบุรุษกลัวแล้วหนีไปให้ได้ พญามารพลันบันดาลให้เกิดพายุใหญ่พัดมาจากทั่วสารทิศ มีกำลังลมสามารถทำลายภูเขาใหญ่สูงถึง ๒ โยชน์ให้สลายไปในทันที แต่ลมนั้นก็กลับไม่อาจทำอันตรายแม้จีวรของพระมหาบุรุษให้ไหวได้ พญามารได้บันดาลให้เกิดมหาเมฆ ทำท่าฝนให้ตกลงมา น้ำฝนไหลนองไปทั่ว แต่ก็ไม่อาจทำให้แม้จีวรของพระมหาบุรุษเปียกได้

พระบรมโพธิสัตว์ของเราจะได้รับชัยชนะพญามารหรือไม่อย่างนั้น และชัยชนะของพระองค์ในครั้งนี้สำคัญอย่างไร และจะมีผลต่อพวกเรา และต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายอย่างไรบ้าง

ชัยชนะครั้งที่ ๑ (ตอนที่ ๑ ชนะพญามาร)

๓๕

ขอให้ติดตามกันต่อไป หลวงพ่อขอฝากให้ทุกท่านอย่าได้ประมาท
อย่าลืมนะพญามาร คือ ผู้ขัดขวางความดีนี้ มีจริงๆ ไม่ใช่เป็น
เพียงเรื่องเล่าหรือเป็นบุคคลลึกลับฐานเท่านั้น เราจะรู้เห็นได้ด้วย
ธรรมกาย เมื่อใจเราหยุดนิ่ง ได้ศึกษาวิชชาธรรมกายแล้ว จะไป
รู้ไปเห็นได้ด้วยตัวของเราเอง ดังนั้นอย่าประมาท อย่าชะล่าใจ
ให้มันฝึกฝนใจให้หยุดนิ่งเป็นประจำทุกวัน จนกว่าเราจะเข้าถึง
พระธรรมกาย ซึ่งเป็นที่พึ่งที่ระลึกภายในกันทุกคน

